

Polom pri „Zadružni zvezi“. Poročali smo, da je pri slovensko-klerikalni „Zadružni zvezi“ v Ljubljani urdnik Polanjo 40.000 kron ponoveril. Ko je imel denar, popihal jo je mladi tat s svojo ženko; hotel se je v Ameriko odpeljati. Čedni parček bil je že na parniku „Finland“, a brzajavno povelje je povzročilo, da se je moral nazaj v Antwerpen pripeljati. Tam so prijazni policaji Polanjo in njegovo ženko sprejeli. Pripeljali ga bodo v kakih 14 dneh v Ljubljano, kjer se bode imel klerikalni ta pošteni pred porotniki zagovarjati. Prepričani smo, da bode prišlo pri sodnijski razpravi prav mnogo zanimivega o klerikalnem gospodarstvu z ljudskim denarjem na dan. Poročali bomo svoj čas o tej stvari natančno. Kajti ljudstvo mora izvedeti, kakšnji so pravi nameni hinavskih klerikalcev, kam vodijo črni njih cilji in kako znajo s tujim denarjem nastopati.

se je pokradlo; kakor je pretečeno leto „Štajerc“ poročal, zginilo je čez 30 novih hrastovih mostnic; bile so deloma ukradene, deloma prodane, denar pa ni šel v občinsko blagajno, temveč v žep tatu! Tatvina pa je tako zvito speljana, da ji je sodnja prišla sicer na sled, ne se pa do tatu; in vendar vrabci čivkajo, kje da je tat . . . Mostnice pa morajo priti na svetlo, kajti občina je pri tem za 500 K oškodošana. Med 12 odborniki bila sta dva poštenjaka, ktera sta se za pravico upirala. Ali možaka nista znala stvar na pravem mestu poprijeti, in bila sta še pri zadnji volitvi spodrinjena. Nasprotna stranka je to delovanje mirno zasledovala, kajti pričakovati je bilo, da pride ta divji lov vendar končno do poloma. Vstvaril je ta pisan odbor prejšnji župnik Sušnik; na pomoč poslal mu je g. laporski župnik krdelec laporskih volilcev, obstoječo iz 41 glav. Mi možem sicer nismo zamerili, kajti bili so zapejlani; mislimo pa, da so prišli do sprevedenja. Neverjetno pa vendar resnične so razmere, ter gotovo ni slabšega obč. odbora v celi Avstriji! Zunajni volilci, kateri imajo v ti občini volilno pravico, naj pridejo na volišče braniti svoje pravice! Časi so za vboje kmete slabi in štibre se jako težko plačuje. V to sršenovo gnezdo posegla bode tudi višja oblast, in jako hudo se ta slavni odbor beji, da bode moral dati iz rok popačene račune.

Zunajnim volilcem se končno naznani sestavek odločnih naprednih odbornikov za volitve dne 17. t. m.:
Tretji razred (v tem volijo zunajni volilci):
Odborniki: Anton Brumec, Franc Verbek, Johan Haidnik, Blaž Reih;
namestnika: Peter Breg, Rudolf Polež.
Drugi razred: Odborniki: Jožef Lah, Fr. Kodrič, Jernej Soršak, Lud. Kresnik;
namestnika: Franc Jurčič, Franc Reih;
V prvem razredu je samo 14 volilcev, ter se bodo zbrali in izbrali odbornike na dan volitve.
Vsi na delo!

obrazu udari, ponudi mu še desno. Kemperlebojzen. N tekral raje k sodniku, tožba se je vlekla skozi pizano i okrajno in okrajno sodišče in končno je bil **Gozdni** pirnati junak Weixl na 60 kron globe ter pgrada Neuh čilo vseh stoškov obsojen . . . Pane Weixl opazilo in škoda kronic! Morda jih bodeš še rabili v Stenica pri ji „narodni štacuni“! Ti, prijateljček Kemperle, pa bodeš moral kmalu tako kakor srednjovejni Radgon vitezi okoli hoditi, ves v jeklu. In v „narodni Nesrečni domu“ nastavlji bodejo v vsaki sobi kanone **Zverin** mašinske puške . . . padli so št

„živio Srbija!“ vpil je barvarski mojšli so ji u Matej Oblak v Starem trgu pri Slov. Gradcu. Tam vsi sil metni ljudje so ga opozorili, da naj to neumzaprti. hujskajoče vpitje opusti. Ali Oblak je mislil, **Kolo** bogve kakšno narodno junaštvo stori, ako (Mariboru. **Kaj v** Srbom „živijo.“ Pri sodnji pa je bil obsojen zaradi tega na osem dni poojstretukradel je ga z apora. Radovedni smo, kaj bode darju Ber lak v luknji pri „ričetu“ vpil . . . base, sunk

Lepa zmaga. Preteklo nedeljo končale sje ukraden Loki pri Zidanem mostu občinske praznike š litve. V prvem razredu so bili izvoljeni sami **Zapr** predni Nemci in naši somišljeniki, v drugo zapri z razredu slovenski klerikalci, v tretjem pa je obstala klerikalca ter šest socialnih demokratov. K delavcev. l rikalci nimajo torej v Loki vse Ajdovšč večine. S to se bode končalo brezveščavcev je z klerikalno hujskarijo, odpravilo pa tudi nmeni ta d žalostne posledice. Čestitamo vrlim protiklerikalarsko ško nim volilcem prav iz srca! **Slepa**

Iz sv. Lenarta slov. gor. se nam poroza kaplan da prične po Velikinoči novo šolsko leto na izposodil p mošnji nemški šoli. Vabi se vse napredne sje neznane riše, da naj pošiljajo svoje otroke v to izbo šolo. Ali večjih otrok je nemogoče sprejema ker primanjkuje prostora. Kajti po Velikom je v treh razredih že nad 170 otrok naznan nih. — Podporni (župni) zavod na nemški se je sklenil. Razdelilo se je 2223 porcij žu Mnogo naših vrlih kmetov je vkljub slabim som življenska sredstva za to podporno druš pošiljalo. Iskrena hvala! — Za večje šola nemške šole se bode v doglednem času teča slovensčini uredilo. — Velepotrebna in uspeš ta nemška šola dobila je glasom poročil od k. naučnega ministerstva pravico javnosti. S to je pač ves strastni boj zagriženih pravok pri nemški šoli končan. Pravica je vkljub vsej h skariji zmagala!

Umrj je v Spodnjem Dupleku dne 23. m. kmet Franc Paulin, nekdanji dolgoletni čiški predstojnik. Bil je vrli naprednjak splošno spoštovani gospodar. Lahka mu b hladna zemljica!

Sejem v Ptujju. Na sejmu dne 9. marca je prignalo 1420 kosov govede in 250 konj. Na svinjski sejmu dne 5. marca se je prignalo 910 svinj. Prihodnji goveji in konjski sejmu vrši 19. marca, prihodnji svinjski pa 20. marca.

V konkurz je prišel trgovec Franc Pšeničnik v Podčetrtku.

Veliki sejem v Peklu na Poljčanskem kmetov dvoru. V pondeljek 17. marca 1913 se vrši v Peklu na Poljčanskem kolodvoru veliki živin sejem. Vstopnina se ne bo pobirala in je več prihod kupcev pričakovati.

Nabor. V ptujski okolici se je letos pri jaškem naboru 266 mladeničev potrdilo. Iz katerih vasi so kar vse fante vzeli. Tako prišlo iz sv. Urbana 10 mladeničev na nabor vseh 10 jih je bilo potrjenih.

Gozdni požar. V gozdu na Cesti, ki je na trga Rogatec, nastal je ogenj, ki je hipoma oralov gozda vpepelil. Gasilci so takoj prišli nevarni ogenj zadržali. Neznani lopovi so na požaru zažgali.

Težki sum. V Silberbergu v Kozjem so prišli delavko Jozefo Blakšič. Dolžijo jo, da je svojo enoletnega dečka umorila.

Vojaška smrt. Pri neki vaji padel je četa gonec Jožef Ferjen v Slov. Bistrici tako srečno iz konja, da je čez par ur umrl. **Zakrivili**

Lepa družina. Bolehnega posestnika Raso so jih o lava v Stermecu pri Rogatcu sta njegova žena in njegov sin pretepla ter ranila, zakar se b svojo grob pred sodnijo zagovarjala. **bomo**

V jami stekli so se v Trbovljah rudarji megi Ferdinand Serc je udaril pri temu Franca Turjati na t z rudniško svetilko tako hudo po glavi, da je **Ze** z smrtnonevarno ranil.

Zahtevajte 898

pri Vašem trgovcu ne samo „kocke za govejo juho“, nego izrecno

MAGGI kocke

po 5 v kajti te so

najboljše!

Samo prave z imenom MAGGI in varstveno zvezdo s križcem

Iz Spodnje-Štajerskega. Črešnjevca pri Slov. Bistrici.

(Občinske volitve.)

Zdajni občinski odbor, zadnji ostanki Sušnikovega poloma, ima že čez 8 let občinski urad v rokah. Posrečilo se je namreč tem ljudem pod vodstvom Sušnika z lažmi in goljufijo dobiti občino v roke, ter se tudi do zdaj z goljufijo na krmilu obdržati. Zadnja občinska volitev, pri kateri je zopet ta garda zmagala, bila je 11. grudnia 1911. Zmagala je z najnevarnejšimi sredstvi, katerih bi se gotovo najslabši bandit sramoval. Naprednjaška stranka je zoper volitve se pritožila, in višja oblast je goljufno volitvo v vseh treh razredih ovrgla. V pritisku c. kr. okrajnega glavarstva se vrši zopet nova volitev prihodnji ponedeljek, 17. t. m., pri kateri bode gotovo tej gardi za vselej odklenkalo. Pa kaj to pomaga, prepozno se reši uboga občina iz teh rok! Ti brezvestni ljudje so spravili prej cveteča občino po vseh straneh v velikanski prepad, in mnogo let bode preteklo, prej ko se bodo velikanske rane površno zacelile. Prevzeli so ti mogotci občino v najlepšem redu in blagostanju, — imeli smo 25 do 30% obč. doklade, dobre ceste, nove močne mostove, ubožna blagajna imela je 600 K v hranilnici vloženo, dolgovi občina nikakoršnih ni imela. Poglejmo pa, kako stvar zdaj stoji! Zdajšnji obč. odbor ni imel nobene resnice, nobene vesti, nobenih postav! Gospodarili so kakor volkovi v ovčjem hlevu. Spravili so obč. doklade na 90%, pri tem pa še naredili čez 5000 kron dolga, to brez višjega dovoljenja, ker so sploh okrajni zastop, c. kr. glavarstvo in deželni odbor predrzno nalagali, ker ni bilo po 3 let nobenega računa, tudi ne proračuna! Vbogi od prejšnjega odbora prihranjen in v hranilnici vložen denar po 600 K so ti pošteni na tihem vzdignili, pa ne za občino, temveč za se rabili. Ceste so zanemarjene, mostovi razrušeni, deloma nevarni. Kar se pri občini ni zapravilo,

Steckenpferd 286

milo lilijino mleko

vedno kakor doslej neobhodno potrebno za racionalno negovanje kože in lepote. Vsakodnevna priznanjevalna pisma, 80 h povsod v zalogi.

Mariborski prvaki nimajo navade, da bi se med seboj mnogo prepirali; njih slovenska miroljubnost prepira ne pozna. Zato se raje kar — klofutajo. Pri temu slovenskemu klofutanju je najbolj nesrečen itak pomilovanja vreden „urednik“ klerikalnega lističa „Straža“, naš prijateljček Kemperle alias Gimperle. Možič je doslej od nevhvaležne politike edino klofute žel. Da so mu naši napredni kmetje, ko je po njih shodih hujskal, parkrat prav krepko ušesa navili, je itak znano. Ali zdaj so ga začeli klofutati tudi slovenski rodoljubi sami, ki se zbirajo v mariborskem „narodnem domu“. Najhujši med njimi je narodni papirnati trgovec Viljem Weixl. Ta junak se menda spominja časov rokovnjačov in v svojih knjigah ni doslej našel drugih argumentov, nego so oni, katerih se poslužujejo vaški fanti ob žeganju. „Straža“ je Weixla namreč parkrat na znani klerikalni način okrtučila in bojkotirala. To je tega narodnjaškega junaka hudo opeklo. Enkrat prišel je s par tovariši v „narodni dom“ in tam je zagledal — Kemperla. Kakor gad je skočil Weixl pokonci ter pričel Kemperla psovati in iz sobe poditi. Končno je klofunil Kemperla, ki je stal kakor mučenik v pratiki, parkrat okoli klerikalnih ušes, da je ta devet solncev videl in celo „regimentsmuziko“ slišal. Končno je Kemperle začutil, da nima pravega talenta za mučeniški poklic; zdelo se mu je, da ima za enkrat dovolj klofut; potegnil je vsled tega revolver. Kajti v „narodnem domu“ so menda take navade, da je treba revolver seboj imeti. Weixl, ki je bil le pripravljen na dvojoj s klofutami, zbal se je revolverja in jo je hitro skozi vrata popihal, tako da bi kmalu svoje slovenske podplate izgubil . . . Kemperle ni pravi kristjan; zato se ni držal nauka: ako te kdo na levo plat

Pred
Klerik
burgu;
stavila
Grozno
Čujt
prišla c.
lovu in
urad. N
stupu, c
postav
misarj
O jo
Zakrivili
jih o
Kralju
svojo grob
bomo
Črna meg
jati na t
Ze c